

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 33. Gregorii XV. Epistola unacum dispensationis diplomate ad Walliæ
Principem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII. vix Carolus Madritum venerat, cum
A. C. 1622. illico per totam urbem fama de ejus
adventu percrebresceret: deposcebant
ergo solita obsequii lege, ut Buching-
hamus altera die Regem de Principis
præsentia edoceret. Dies erat decima
nona, qua Rex cum Regina ejusque
Sorore Maria, binisque Fratribus suis,
sub specie fortuiti occursus, Principem
obvium habuit, comiterque salutatum
eodem una curru in Regiam deduxit,
transactisque aliquot diebus inter fe-
tivas lætitiae pompas ipsem Rex die
vigesima octava Martii, Principem
ad Regium cubiculum comitatus est,
Regina vero eundem longe pretiosissi-
mis muneribus auxit.

§. XXXIII.

*Gregorii XV. Epistola unacum di-
spensationis diplomate ad Wal-
liae Principem.*

*Annal. Ja.
Thoiras l. c.
Rushwort.
vol. I. p. 82.* **D**um interea Madriti de maturandis
nuptiis agebatur, ineunte Mense
Majo obtenta summi Pontificis dispen-
satio unacum novemdecim articulis,
quibus Papa gratiæ suæ vim alligaver-
rat, per Hispanum Oratorem Madri-
tum delata est: quoniam vero Hispani
multa de prona Principis Caroli volun-
tate erga fidem Catholicam Romæ pro-
fer-

ferrent, Pontifex inde haud exiguam Sæc. XVII.
spem conceperat, fore, ut hac ratione A. C. 1622.
Anglia rursus ad Ecclesiæ sinum revo-
cari posset: hac de caussa ipius, re-
clamantibus tamen quibusdam Cardi-
nalibus, sequentes ad Walliæ Princi-
pem literas dedit.

*Serenissimo Walliæ Principi Grego-
rius XV. Servus Servorum Dei, Salutem
dicit, & Lumen Divinæ gratiæ exoptat.*

„Quamvis alias Magnæ Britanniæ
„regnum inter florentissima totius orbis
„sit, & talia sœpe ingenia aluerit, quæ
„Sedem Apostolicam quoque ad Lau-
„des & encomia traxerunt: nulla ta-
„men prærogativa major est, quam
„quod a prima nativitate Ecclesiæ Chri-
„stianæ, Rex ille Regum illud regnum
„in suam hæreditatem elegerit: sicut
„non vane multi crediderint, Evange-
„lium prius in illam Insulam penetrasse,
„quam aquilas Romanas. Accedit ad
„eam gloriam, quod non pauci Regum
„crucem prætulerint sceptro regali, &
„Sanctam Religionis disciplinam per-
„versæ carnis libidini: Laudatissimo
„aliis quoque Principibus exemplo.,,

„Quamquam autem tentator infer-
„nalis graves per aliquod tempus tur-
„bas ibidem fuscitarit: nihilominus,
„cum videamus ad minimum, in curia
„illa Magnæ Britanniæ insignia esse

Sæc. XVII. „ornamenta & Virtutum moralium stu-
A. C. 1622. „diosissima: haud exiguam spem con-
 cipimus, quod pro Gloria Nominis
 „Christiani denuo protectionem veri-
 „tatis universalis, & orthodoxæ fit su-
 „sceptura celeberrima Insula. Sane
 „quo magis nos gloria Serenissimi Pa-
 „rentis regiusque vester sanguis de-
 „lectat, tanto magis desideramus, ut
 „portæ cæli, quæ non aperiuntur nisi
 „fidelibus, vobis pateant: atque ut,
 „juxta desiderium vestrum, amorem
 „acquiratis universalis Ecclesiæ, quæ
 „tanto Zelo a vestris Majoribus fuit
 „protecta & defensa..”

„Propositum, quod habet tua Se-
 „renitas, arctius se per foedus matri-
 „moniale cum Hispania ligandi, non
 „laudamus tantum, sed talia argumenta
 „exhibebimus, quæ fidem faciant,
 „quod tua Serenitas Principale curæ
 „nostræ pastoralis objectum sit: Cum-
 „que Principissa, quam amas, ex Hi-
 „spano Sanguine sit oriunda, cum ra-
 „tione consequentiam eam necimus,
 „quod Catholicam Religionem odio
 „non habeas, nec desideres oppres-
 „nem Sedis sanctæ Romanæ..”

„Eum in finem jam in mandatis
 „dedimus, ut continuæ fiant preces ad
 „Patrem luminum, ut tuam Serenita-
 „tem eligere velit in florem odorantis-
 „simum

„simum Ecclesiæ suæ in Exemplar om- Sæc. XVII.
 „nis perfectionis Christianæ, & in A.C. 1622.
 „spem uberrimam magnæ Britanniæ.

„Recordare Nobilissime Princeps,
 „temporis præteriti: inspice tuos Ma-
 „jores: illi tibi dicent, qua via eatur
 „ad cælum, & quibus mediis Princi-
 „pes temporales pervenerint ad regnum
 „cælestis. Quoties Sanctissimi illi Re-
 „ges Romam abivere, stipati Anglis,
 „ad præstandum Domino Dominantium,
 „& Principi Apostolorum obsequium?
 „Ipforum voces, & exempla nihil a-
 „liud sunt, quam Oracula, vocesque
 „divinæ, quæ tuam Serenitatem hor-
 „tantur, ut sequareis eorum vestigia.

„Interim Serenissime Princeps, ex
 „hac epistola cernes, quanto amore,
 „& affectu te prosequamur, quamque
 „nihil aliud quæramus, quam ut bo-
 „num illud acquiras, quo majus non
 „datur, neque in hoc neque in futuro
 „mundo, felicemque omnino dicemus
 „hanc Epistolam, si igniculos aliquos
 „fidei Catholicæ in tanto Principe ex-
 „citabit, cui ex animo cumulum om-
 „nis prosperitatis, & continuum pro-
 „gressum in omnibus virtutibus Chri-
 „stianis, & Heroicis apprecamur. Da-
 „tum Romæ in Palatio S. Petri 20. Apri-
 „lis anno millesimo sexcentesimo vige-
 „simo tertio. Anno tertio nostri Pon-
 „tificatus. „

§. XXXIV.